

Γιάννης Βερβενιώτης

Λ.εσβιακή

Ε.γκαταλελειμμένη

Β.άση

Ι.δανικής

Α.ντίστασης

Θ.υμάτων

Α.λλότριας

Ν.οοτροπίας

Κωμωδία βιολογικής φαντασίας

ΑΘΗΝΑ 2018

Ο Γιάννης Βερβενιώτης γεννήθηκε το 1990 στην Αθήνα. Είναι ηθοποιός, απόφοιτος της δραματικής σχολής του Θεάτρου Τέχνης Καρόλου Κουν και του τμήματος Ναυπηγών μηχανικών Τ.Ε. του ΤΕΙ Αθήνας. Παρακολουθεί σεμινάρια θεατρικής γραφής.

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6983140986

E-mail: johnverveniotis@yahoo.com

Facebook: John Verveniotis

Το κείμενο αυτό μπορεί να διαβαστεί και να αναπαραχθεί ελεύθερα από αυτήν την σελίδα. Σε περίπτωση που κάποιος ενδιαφερθεί να το μεταφέρει στη σκηνή, παρακαλείται να έρθει προηγουμένως σε συνεννόηση με τον συγγραφέα.

ΠΡΟΣΩΠΑ:

η ΓΥΝΑΙΚΑ, ο ΛΕΒΛΑΘΑΝ, η ΦΩΝΗ.

Μια κωμωδία βιολογικής φαντασίας. Μια επερχόμενη συντέλεια. Ένα ταξίδι στον Άρη. Μια γυναίκα και ένας άνδρας βρίσκονται παγιδευμένοι στην κάψουλα Λ.Ε.Β.Ι.Α.Θ.Α.Ν. (Λεσβιακή Εγκαταλελειμμένη Βάση Ιδανικής Αντίστασης Θυμάτων Αλλότριας Νοοτροπίας). Παγιδευμένοι στο σώμα τους. Ή μήπως όχι; Ένα κουμπί. Το κουμπί σωτηρίας τους. Ή μήπως όχι;

Στον πατέρα μου

ΠΡΩΤΗ ΠΡΑΞΗ

(2149. Βρισκόμαστε σε ένα σκοτεινό δωμάτιο της κάψουλας Λ.Ε.Β.Ι.Α.Θ.Α.Ν. (Λεσβιακή Εγκαταλελειμμένη Βάση Ιδανικής Αντίστασης Θυμάτων Αλλότριας Νοοτροπίας), η οποία βρίσκεται κάπου κοντά στον Άρη. Το δωμάτιο έχει χαμηλό φωτισμό. Μέσα στην κάψουλα βρίσκεται μια γυναίκα μόνη της. Η γυναίκα είναι 27 χρονών, ακτιβίστρια και λεσβία. Είναι δεμένη σε μια καρέκλα. Μπροστά στην καρέκλα βρίσκεται ένα άσπρο κουμπί. Δίπλα από το κουμπί μια κλειστή τηλεόραση και ένα τηλεχειριστήριο. Ανάβουν τα φώτα. Ένα χρονόμετρο γράφει 30 λεπτά και αρχίζει να μετράει αντίστροφα. Η γυναίκα ξυπνάει. Τα σχοινιά που την έχουν δέσει, λύνονται...)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Πού είμαι; Νόρα; Τι συμβαίνει; Δεν καταλαβαίνω... *(Κοιτάζει τον εαυτό της)* Εεεε βοήθεια! *(Σηκώνεται)* Τι είναι αυτό; Εεεε... Με ακούει κανείς; Αχ... Πονάει πολύ το κεφάλι μου. Τι ώρα να είναι; *(Η Γυναίκα κοιτάζει το δωμάτιο)* Νόρα... Νόρα... Με ακούς; Είναι κανείς εδώ; Παρακαλώ... Βοήθεια... Δεν το πιστεύω αυτό που μου συμβαίνει. Πρέπει να βρω την Νόρα. Νόρα... *(Προσπαθεί να ανοίξει την τηλεόραση. Δεν ανοίγει).* Χαλασμένο. Αυτό το κουμπί... Άστο καλύτερα... Τι να κάνω; Πώς θα φύγω από εδώ; Μήπως πέθανα; Συγγνώμη... Με ακούει κανείς; Είμαι νεκρή; Απαντήστε μου. Συγγνώμη... Μα τι συμβαίνει;

(Η Γυναίκα απελπισμένη κάθεται στην καρέκλα της. Ξαφνικά ακούγεται μια ανδρική φωνή.)

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Καλώς ήρθατε στην κάψουλα Λ.Ε.Β.Ι.Α.Θ.Α.Ν. και στο κεντρικό της δωμάτιο.

(Παύση)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Καλώς σας βρήκα.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ξυπνήσατε επιτέλους;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Επιτέλους;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ναι έχουμε πολλά να κάνουμε. Δεν έχουμε χρόνο.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Αυτό λέω και εγώ. Δεν έχουμε χρόνο.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Μην βιάζεστε. Έχουμε χρόνο.

(Παύση)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τώρα μόλις μου είπες ότι δεν έχουμε χρόνο.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Μην παίζετε με τις λέξεις κυρία.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Αχ δεν ξεκινάμε καλά. *(Παύση)* Πού είμαι;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν ξέρετε;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Αν ήξερα δεν θα σε ρώταγα. Καθόμουν ήσυχη και κοιμόμουν και ξαφνικά βρέθηκα εδώ... Πώς γίνεται αυτό; Ε; Λέγε, πού είμαι;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Σας είπα. Είστε στην κάψουλα Λ.Ε.Β.Ι.Α.Θ.Α.Ν.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Λ.Ε.Β.Ι.Α.Θ.Α.Ν.... Δεν καταλαβαίνω τίποτα...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Λεσβιακή Εγκαταλελειμμένη Βάση Ιδανικής Αντίστασης Θυμάτων Αλλότριας Νοοτροπίας. Λ.Ε.Β.Ι.Α.Θ.Α.Ν.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Λεσβιακή... Τι;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Λεσβιακή Εγκαταλελειμμένη Βάση-

ΓΥΝΑΙΚΑ: Η μάνα μου το σκέφτηκε αυτό ε;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν μπορώ να σας απαντήσω... Ακόμα...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μάλιστα... Το όνομά σου μπορείς να μου το πεις;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Λεβιάθαν!

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι η κάψουλα... Εσύ πως λέγεσαι;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Λέγομαι Λεβιάθαν και βρίσκεστε στην κάψουλα Λ.Ε.Β.Ι.Α.Θ.Α.Ν.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Του τρελού... Άκου να δεις... Εγώ δεν ξέρω κανέναν Λεβιάθαν... Δεν έχω όρεξη αγοράκι μου. Θέλω γρήγορες απαντήσεις να καταλάβω τι μου γίνεται. Δεν έχουμε χρόνο για παιχνίδια... Πάμε πάλι... Είπαμε είμαι στην κάψουλα Λ.Ε.Β.Ι.Α.Θ.Α.Ν. Τι κάνω εδώ;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ομορφαίνετε τον χώρο.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Αχ... Κάνεις και πνεύμα... *(Παύση)* Η Νόρα που είναι;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Είναι καλά.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δεν μου αρκεί! Είναι στην θέση της;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ναι και είναι καλά. Προς το παρόν.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δεν το κατάλαβα αυτό. Τι σημαίνει προς το παρόν; Η συμφωνία ήταν να φτάσει σώα και αβλαβής στον Άρη. Μαζί με εμένα. Αντ' αυτού εγώ βρίσκομαι στο έλεός σου. *(Μικρή Παύση)* Πόση ώρα κοιμάμαι;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Θα τα λύσουμε όλα. Μην ανησυχείτε. Αρχικά να σας ενημερώσω για τις εξελίξεις.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι. Παρακαλώ... Θα το εκτιμούσα...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Συνοπτικά... Το υπόγειο τρένο με τις εκλεκτές οικογένειες έχει ξεκινήσει για το σημείο συνάντησης. Όλα πάνε πολύ καλά.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Χαίρομαι.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Η Παγκόσμια Επιτροπή Ουμανιστικής Συμπεριφοράς (Π.Ε.Ο.Σ.) τα έχει όλα υπό έλεγχο. Σε λίγο οι οικογένειες θα μπουν στις κάψουλες για να μεταφερθούν στον πλανήτη Άρη.

(Η Γυναίκα χειροκροτεί.)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μπράβο, μπράβο... Ωραία το έμαθες το παραμυθάκι σου. Τίποτα συγκεκριμένο;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Μένει λιγότερο από μία ώρα για την συντέλεια του κόσμου. Η κατάσταση είναι εν εξελίξει. Οτιδήποτε νεότερο συμβεί θα το μάθετε πρώτη.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μάλιστα. *(Παύση)* Απάντησέ μου σε κάτι Λεβιάθαν. Σίγουρα δεν έχει σχέση η μητέρα μου με όλα αυτά; Η οργάνωση-

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ποια οργάνωση;

(Παύση)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Γιατί βρίσκομαι εδώ;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ωραία. Νομίζω πως ήρθαμε στο προκείμενο.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Το οποίο είναι;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Έχω τον τρόπο να σας αφήσω ελεύθερη.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ελεύθερη;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ναι να φύγετε και να βρείτε την Νόρα. Στον Άρη. Σε λίγη ώρα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Και ποιος είναι ο τρόπος Λεβιάθαν;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Με ειρωνεύεστε;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Εγώ; Όχι!

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Μην βιάζεστε... Όπως σας είπα έχουμε χρόνο.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Άντε πάλι... Λέγε...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Θα αφεθείτε ελεύθερη, εάν μέσα στα επόμενα 25 λεπτά πατήσετε το άσπρο κουμπί που βρίσκεται μπροστά από την καρέκλα σας.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Αυτό;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ναι ακριβώς αυτό.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μάλιστα.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Πολύ απλό.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι. Και αν δεν το πατήσω;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Τότε η Νόρα θα πεθάνει.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Με απειλείς;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Όχι, απλώς εξασφάλισα μια δικλίδα ασφαλείας.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ωραία.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Πολύ ωραία.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Αν το πατήσω τώρα;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Τόσο το καλύτερο.

(Μικρή Παύση)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ξέρεις τι πιστεύω;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Πείτε μου.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ό,τι και να κάνω, η Νόρα θα πεθάνει.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Θα σωθεί, αν πατήσετε το κουμπί.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μάλιστα.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Νομίζω πως η απόφαση είναι μονόδρομος.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Εγώ που το ξέρω πως εσύ δεν μπλοφάρεις;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν το ξέρετε. Θα ρισκάρετε.

(Παύση)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Που είναι η Νόρα; Λέγε...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Στο τρένο.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Θέλω να την δω.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Αυτό δεν γίνεται.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Είναι ο όρος μου για να πατήσω το κουμπί. Να δω αν είναι καλά.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν είστε σε θέση να βάζετε όρους.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Παρακαλώ;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Αν δεν πατήσετε το κουμπί, απλώς η αγαπημένη σας θα πεθάνει. Τέλος.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Και αν αυτό το κουμπί καταστρέψει την γη;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ορίστε;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Αν είμαι εδώ για να πατήσω το κουμπί που θα φέρει την συντέλεια;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν ισχύει αυτό.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μπλοφάρεις. Δεν σε πιστεύω.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Εμπιστευτείτε με.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δεν θέλω να πάρω στους ώμους μου τον θάνατο όλων αυτών των ανθρώπων.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν θα πεθάνει κανείς... αν κάνετε αυτό που σας ζητάω.

(Παύση)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μήπως είσαι κρυφός οπαδός της Μητρικής Οργάνωσης Υποβαθμισμένης Ναζιστικής Ιδανικότητας; Ε;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν σας κατάλαβα;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Λέω μήπως είσαι κρυφός οπαδός της Μ.Ο.Υ.Ν.Ι.-

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ποτέ.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μάλιστα.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Σας παρακαλώ. Ο χρόνος περνάει. Θέλω να μάθω αν θα πατήσετε το κουμπί.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Το σκέφτομαι ακόμα... Αχ...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Είστε καλά;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Πονάει το κεφάλι μου. *(Μικρή Παύση)* Ξέρεις κάτι;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Παρακαλώ.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Με κούρασες. Πολύ...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Αυτός ήταν ο σκοπός μου.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δεν καταλαβαίνω τι προσπαθείς να πετύχεις. Αλήθεια. Οχι, θέλεις να πατήσω το κουμπί. Το δέχομαι. Αλλά αυτές οι γεμάτες στόμφο εκφράσεις με τα κρυφά νοήματα είναι περιττές. Πραγματικά...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Εγώ απλώς απαντάω σε αυτά που με ρωτάτε.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Εσύ απλώς θέλεις να μου σπάσεις τα νεύρα.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Έτσι είναι αν έτσι νομίζετε.

(Παύση)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Διψάω.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Θέλετε νερό.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι, θέλω νερό. Ή μάλλον όχι. Κάτι πιο δυνατό.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν υπάρχει κάτι άλλο μέσα στην κάψουλα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Λίγο κονιάκ;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν υπάρχει.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Αποκλείεται. Παντού το κρύβει. Είμαι σίγουρη.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν υπάρχει κονιάκ.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Είναι εθισμένη στο κονιάκ. Την ξέρω καλά.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Μην επιμένετε.

(Παύση)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ξέρεις γιατί εξαφανίστηκε το κονιάκ;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Συγγνώμη;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Το κονιάκ έχει εξαφανιστεί από την γη τα τελευταία 2 χρόνια.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ναι.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Είναι το αγαπημένο ποτό της μητέρας μου.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Συγγνώμη;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Και το δικό μου πλέον.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Μάλιστα. Δεν υπάρχει εδώ. Αυτό σας το ξεκαθάρισα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δεν σε πιστεύω. Αποκλείεται να μην έχει εδώ μέσα. *(Μικρή Παύση)*

Η μητέρα μου ευθύνεται για την εξαφάνιση του κονιάκ. Το πήρε, δωροδοκώντας

όλες τις εταιρείες που το παράγουν και το αποθήκευσε στους χώρους που έχει πρόσβαση. Το θέλει μόνο για τον εαυτό της.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Κάνετε λάθος.

(Παύση)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Η Νόρα το σιχάίνεται το κονιάκ.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Πίσω από την τηλεόραση έχει ένα μπουκαλάκι.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ορίστε; Είσαι σίγουρος;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ναι.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Αφού πριν μου είπες ότι... Αλλά ξέχασα είναι το παιχνίδι σου. Και εγώ πρέπει να παίξω.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Εάν θέλετε έχει ένα μπουκαλάκι κονιάκ πίσω από την τηλεόραση.

(Η Γυναίκα βρίσκει το μπουκαλάκι.)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Όντως. Είναι το καλύτερο που υπάρχει.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Μπορείτε να πιείτε.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Η Νόρα δεν θα με άφηνε.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Η Νόρα δεν είναι εδώ.

(Παύση)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Πού είναι η Νόρα;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Σας είπα και πριν. Στο υπόγειο τρένο.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δεν σε πιστεύω. Μου λες ψέματα. Ψέματα. Από την ώρα που ξύπνησα. Μόνο ψέματα.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Γιατί να το κάνω αυτό;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Επειδή σε έβαλε η μάνα μου.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Υπερβάλλετε.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δεν αντέχω άλλο. Αλήθεια.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Σας επαναλαμβάνω πως ο χρόνος περνάει και πρέπει να πατήσετε το κουμπί.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Άντε Γαμήσου. Και εσύ και αυτό το γαμημένο κουμπί. Και η κάψουλα. Αν η Νόρα πάθει κάτι-

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν θα πάθει τίποτα. Είναι καλά.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Είπες πως δεν μπορώ να την δω.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ακριβώς.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μπορείς τουλάχιστον να μου πεις αν είναι καλά.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Σας είπα πως είναι.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Είναι σε καλό δωμάτιο; Ευρύχωρο;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ναι.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τρώει;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Πολύ.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ξέρει ότι εγώ είμαι εδώ;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ναι.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ψέματα. Πάλι ψέματα. Αν η Νόρα ήξερε πως είμαι εγκλωβισμένη σε αυτήν την κάψουλα, και μάλιστα λόγω της ίδιας μου της μητέρας, θα έκανε τα πάντα για να με ελευθερώσει.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Νομίζω πως είστε πολύ δραματική.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Νομίζεις;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ναι. Είστε υπερβολική.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Είμαι σίγουρη ότι δεν της έχετε πει τίποτα.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Εγώ σίγουρα. Αφού βρίσκομαι εδώ μαζί σας.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δεν σε αντέχω.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Μου το είπατε και πριν αυτό.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τα νεύρα μου.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Θα πάθετε τίποτα αν συνεχίσετε με αυτούς του ρυθμούς. Προτείνω να ηρεμήσετε.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Σοβαρά; Και πώς θα γίνει αυτό;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Μόλις πατήσετε το κουμπί θα ηρεμήσετε.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Το ξέρεις ότι δεν με πείθεις. Καθόλου όμως.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Θα το μετανιώσετε.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Πόση ώρα έχει μείνει;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Υπάρχει χρονόμετρο που σας ενημερώνει. Έχουν μείνει 15 λεπτά.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Έχω χρόνο. Δεν χρειάζεται να αποφασίσω τώρα.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ισχύει. Μπορείτε να το σκεφτείτε σοβαρά και να μην φωνάζετε.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Σε ενοχλώ;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Λίγο.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μάλιστα.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Λοιπόν θα το πιείτε εκείνο το κονιάκ;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Βιάζεσαι; Ή μήπως έχεις βάλει κάτι μέσα;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Σαν τι;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δεν ξέρω... Υπνωτικό, δηλητήριο, κάτι;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Πολλές ταινίες βλέπετε.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Αχ το κακό χιούμορ συνεχίζεται...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Άρα δεν θα το πιείτε το κονιάκ.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δεν ξέρω μπορεί.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Μάλιστα.

(Παύση. Η γυναίκα ανοίγει το μπουκαλάκι με το κονιάκ. Το μυρίζει.)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί όλα αυτά συμβαίνουν σε μένα.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Νομίζω ξέρετε πολύ καλά.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δεν είναι λογικό.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Είναι.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Είμαι σίγουρη ότι είναι δουλειά της μάνας μου. Ό,τι και να μου λες εσύ, εγώ ξέρω ότι-

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Για τις επιλογές σας.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ορίστε;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Είστε εδώ για τις επιλογές σας.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τι έχουν οι επιλογές μου;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ξέρετε πολύ καλά.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Επειδή μου αρέσουν οι γυναίκες;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Όχι μόνο.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Επειδή νιώθω άνδρας;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Περίπου...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Α, μάλιστα... Έχω κάνει και άλλα παραπτώματα;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν προλάβετε.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τι εννοείς; Ότι τιμωρούμαι για κάτι που δεν έκανα;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ακόμα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Στην αλλαγή αναφέρεσαι;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ναι.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Αυτή η κατάσταση με καταστρέφει. Με ρουφάει.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν καταλαβ-

ΓΥΝΑΙΚΑ: Με ρουφάει. Με ρουφάει. Είναι σαν ένα βαμπίρ. Δεν σταματά. Δαγκώνει. Δαγκώνει. Και εσύ πονάς. Και δεν μπορείς να ηρεμήσεις. Και τρέχει παντού αίμα. Το κεφάλι μου... Πονάει... Πολύ...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Νομίζω πως-

ΓΥΝΑΙΚΑ: Σκάσε μαλάκια. Σκάσε επιτέλους. Δεν αντέχω να σε ακούω άλλο. Σε αφήνω τόση ώρα να παίζεις με το μυαλό μου. Νιώθω πως εξαφανίζομαι. Χάνω τον εαυτό μου... Αυτός ήταν ο σκοπός σου μητέρα; Να χάσω τα λογικά μου; Ε μητέρα; Δεν με ακούς; Μητέρα. Είσαι κρυμμένη κάπου, ε; Λέγε. Αυτός ήταν ο σκοπός σου; Τα καταφέρνεις πολυαγαπημένη μου μητέρα. Αυτός ο γελοίος με έχει ρουφήξει. Με έχει διαλύσει. *(Μικρή Παύση)* Νόρα, Νόρα μου...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Σας παρακαλώ.

(Η Γυναίκα παίρνει το μπουκαλάκι με το κονιάκ και το πετάει με δύναμη κάτω. Σπάει.)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ποτέ μου δεν ένιωσα πραγματικά ευτυχισμένη μέσα σε αυτό το σώμα. Ήταν ένα λάθος. Είμαι ένα τεράστιο λάθος. Πρέπει να γίνει αυτή η αλλαγή. Νόρα... Μόνο η Νόρα με καταλαβαίνει.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Η Νόρα-

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μόνο η Νόρα με δέχεται γι' αυτό που είμαι. Ή μάλλον γι' αυτό που θέλω να γίνω. Από την πρώτη στιγμή που την γνώρισα. Τότε. Τα χρόνια του πανεπιστημίου. Στο Παρίσι. Σε εκείνη την καφετέρια. Στην Μονμάρτη. Την πιο όμορφη περιοχή που έχω επισκεφθεί. Περπατούσα. Ήθελα να βρω την Βασιλική

της Ιερής Καρδιάς. Sacre Coeur. Η αγαπημένη μου εκκλησία. Περπατούσα, περπατούσα, ώσπου βρήκα μια μικρή καφετέρια. Έπινε τον καφέ της και έγραφε. Ήθελε να γίνει συγγραφέας. Εγώ έκατσα στο διπλανό τραπέζι. Τότε ήταν που είδα το πρόσωπό της. Είχε μεγάλα μπλε μάτια. Και μακριά μαλλιά. Όχι σαν τα δικά μου. Πιο ωραία. Την κοιτάζα σαν χαζή. Κάτι είχε η αύρα της. Ξαφνικά με κοιτάξε. Σταμάτησαν όλα. Κοιταζόμασταν για πολύ ώρα. Και τότε είναι που μου χαμογέλασε. Και είχε το καλύτερο χαμόγελο που έχω δει ποτέ. Και την ερωτεύτηκα. Και εκείνη. Μαζί. Ταυτόχρονα. Οι δυο μας. Εκείνη η στιγμή. Μου άλλαξε όλη την ζωή. *(Παύση)* Από τότε είμαστε μαζί. Δεν έχουμε χωρίσει ποτέ. Δεν χρειάστηκε. Όταν της εξήγησα τι συμβαίνει με εμένα, δεν με κατέκρινε. Το αντίθετο. Ήθελε να με βοηθήσει. Προσπάθησε να με καταλάβει. Πολύ. Και το έκανε. Μου είπε ότι θα είναι δίπλα μου. Είτε είμαι γυναίκα. Είτε είμαι άνδρας. Αρκεί να είμαι εγώ. Εγώ. Ο άνθρωπος που γνώρισε στην Μονμάρτη. Εκείνο το πρωινό. Με το πολύ κρύο και τον ωραίο καφέ. Η Νόρα. Η Νόρα μου. Με αγαπάει. Την αγαπάω. *(Μικρή Παύση)* Καταλαβαίνεις ρε γελοίο τι σημαίνει η Νόρα για εμένα;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Καταλαβαίνω ότι αυτό το θέμα σας συγκινεί.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τίποτα δεν καταλαβαίνεις. Μου λες πως η επιλογή μου να αλλάξω φύλο με έφερε εδώ. Μου λες πως η Νόρα είναι καλά στο τρένο. Μόνη της. Και εγώ βρίσκομαι σε αυτήν την κάψουλα... Σε αυτήν την... Πως την είπες; Λεσβιακή Εγκαταλελειμμένη-

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Λεσβιακή Εγκαταλελειμμένη Βάση Ιδανικής Αντίστασης Θυμάτων Αλλότριας Νοοτροπίας ή αλλιώς Λ.Ε.Β.Ι.Α.Θ.Α.Ν.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ήμαρτον, έχεις το ίδιο όνομα με την κάψουλα... Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά... Καταστρέφεται και ο κόσμος. Συνειδητοποιείς πόσο παράλογα ακούγονται όλα αυτά;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Είναι η πραγματικότητα σας.

(Παύση)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Είναι η πραγματικότητά μου.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ακριβώς.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Από την οποία θα ξεφύγω.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Και πώς θα το κάνετε αυτό;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Θα βρω τον τρόπο.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Υπάρχει τρόπος. Να πατήσετε το άσπρο κουμπί.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Έχει μείνει λίγος χρόνος.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Πολύ λίγος.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Να είχα λίγο κονιάκ.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Το σπάσατε.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Το ξέρω αυτό. Δεν υπάρχει άλλο μπουκαλάκι;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Όχι. Μήπως θέλετε νερό;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Όχι.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Λοιπόν. Εγώ θα έλεγα να μην μιλήσουμε για τα επόμενα 10 λεπτά και να σκεφτείτε σοβαρά τι θα πράξετε με το κουμπί.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Καταρχάς θα κάνω ό,τι θέλω. *(Παύση)* Αυτή η τηλεόραση τι κάνει εδώ;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ό,τι κάνει κάθε τηλεόραση.

(Η Γυναίκα προσπαθεί να ανοίξει την τηλεόραση.)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δεν δουλεύει. Ούτε καλώδιο έχει. Ούτε τίποτα.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Λειτουργεί. Με τον δικό της τρόπο.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ο οποίος είναι;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν σας αφορά.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Και όμως με αφορά. Τίποτα δεν βρίσκεται τυχαία εδώ. Είμαι σίγουρη. Αυτό το τηλεχειριστήριο ας πούμε... Τι κάνει; *(Η Γυναίκα χρησιμοποιεί το τηλεχειριστήριο.)* Ούτε αυτό δουλεύει. Α έχει και μπαταρίες. Μα τι συμβαίνει εδώ;

(Η Γυναίκα αρχίζει να πειράζει ό,τι βρίσκει μέσα στο δωμάτιο.)

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Σταματήστε δεν έχει νόημα. Το μόνο που έχει νόημα είναι να πατήσετε το άσπρο κουμπί.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Αλίμονο. Πολύ ώρα είχες να το αναφέρεις. Άργησες.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Μα αυτό μας αφορά.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Αυτό που μας αφορά είναι να ξαναδώ την Νόρα πριν την συντέλεια. Να σιγουρευτώ ότι είναι καλά.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Αυτό αφορά εσάς. Όχι εμένα.

(Παύση)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Εσένα τι σε αφορά Λεβιάθαν;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ορίστε;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τόση ώρα μιλάμε για εμένα.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Σωστά.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μήπως πρέπει να μιλήσουμε για εσένα;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν υπάρχει λόγος.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μα γιατί όχι; Ας γνωριστούμε καλύτερα. Ίσως άμα σε συμπαθήσω να πατήσω και το κουμπί.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Κοιτάζτε να δείτε-

ΓΥΝΑΙΚΑ: Αρχικά θα ήθελα να σταματήσεις να μου μιλάς στον πληθυντικό. Έχει αρχίσει και με κουράζει.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Όπως επιθυμείς, Σάρα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Πέρασες κατευθείαν στην επίθεση.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Γιατί; Σάρα είναι το όνομά σου.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι το πραγματικό μου όνομα. Μόνο η Νόρα με λέει έτσι. Δεν σου επιτρέπω να με λες Σάρα. Αυτό το όνομα έχει πεθάνει πια.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Χμμ. Γιατί; Δεν σου αρέσει το Σάρα; Εγώ το βρίσκω εξαιρετικό. *(Μικρή Παύση)* Έχεις σκεφτεί πώς θα σε λένε όταν θα γίνεις άνδρας;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ορίστε;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Μήπως Αβραάμ;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ρε γελοίο με δουλεύεις;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Περνάει η ώρα, Σάρα. Πρέπει να αποφασίσεις.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Σταμάτα. Μα τι έχεις πάθει; Από την ώρα που μιλήσαμε για εσένα έχεις γίνει περίεργος ή βασικά πιο περίεργος από πριν... Αυτό είναι... Νιώθεις άβολα να μιλάμε για σένα... Όμως γιατί ;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν νιώθω άβολα, Σάρα. Αντιθέτως απολαμβάνω πολύ την παρέα σου.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Είσαι πολύ μεγάλος μαλάκας.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Είμαι ό,τι θα σε εσύ να είμαι.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι. Μαλάκας. Λεβιάθαν ο μαλάκας. *(Μικρή Παύση)* Ποιο είναι το πραγματικό σου όνομα;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Λεβιάθαν.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Το κανονικό.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν σε αφορά.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Εσύ γιατί ξέρεις το δικό μου;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Επειδή με αφορά, Σάρα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Και από πού το ξέρεις;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Όποιος νοιάζεται, μαθαίνει.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δεν σε αντέχω. Ποτέ δεν μου απαντάς ξεκάθαρα.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Μα δεν χρειάζεται.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Γιατί;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν έχει πλάκα έτσι.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Α... Πλάκα είναι για σένα όλο αυτό;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Όχι Σάρα. Αυτό που συμβαίνει μεταξύ μας είναι τα πάντα για μένα.

(Παύση)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Με έχεις μπερδέψει. Τι εννοείς;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Πολλές ερωτήσεις κάνεις. Αν θες να μάθεις, ξέρεις τι πρέπει να κάνεις.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Να πατήσω το άσπρο κουμπί.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ακριβώς.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Γιατί βρίσκεσαι στην κάψουλα;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Μόλις τώρα σου είπα ότι-

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ποιος σε έβαλε;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν θα σου-

ΓΥΝΑΙΚΑ: Η μητέρα μου σε έβαλε. Είμαι σίγουρη. Εκείνη βρίσκεται πίσω από όλα αυτά. Αλλά γιατί βρίσκεσαι εδώ; Εσύ γιατί-

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Σταμάτα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Αυτό είναι. Είσαι άνδρας και εκείνη πρόεδρος της Μ.Ο.Υ.Ν.Ι. Σε θέλει νεκρό.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Σταμάτα σου είπα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Γιατί όμως σε έχει εγκλωβισμένο σε αυτήν την κάψουλα; Εσύ τι έχεις να κερδίσεις από όλα αυτά. Ειλικρινά αυτό που δεν καταλαβαίνω είναι-

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Σκάσε. Σκάσε επιτέλους.

(Η Γυναίκα ξαφνικά βρίσκεται δεμένη στην καρέκλα της.)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μάλιστα. Πάλι δεμένη.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Σκάσε σου είπα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Χάνεις τον έλεγχο.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Η υπομονή μου εξαντλείται.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Από την ώρα που αρχίσαμε να μιλάμε για σένα-

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Αρκετά. Πάτησε το κουμπί και θα τα μάθεις όλα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Άντε πάλι. Η ίδια καραμέλα. Δεν βαρέθηκες;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Όχι.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ξέρεις ότι εάν μου μιλήσεις, μπορεί και να σε βοηθήσω.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν μπορείς.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Σου έχει κάνει bullying καημένε.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ορίστε;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Η μάνα μου λέω. Σου έχει κάνει bullying.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Λοιπόν. Έχουν μείνει λιγότερο από πέντε λεπτά.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Φτάνει το κρίσιμο σημείο.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Θα πατήσεις το κουμπί; Ναι ή όχι;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Αν δεν το πατήσω, η Νόρα θα πεθάνει.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Αυτό το είπαμε.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τι κάνει αυτό το κουμπί;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Σας είπα πως θα σας σώσει-

ΓΥΝΑΙΚΑ: Από τι; Είμαι σίγουρη πως η μητέρα μου τα έχει ήδη όλα υπολογισμένα. *(Παύση)* Άκου να δεις παλιομαλάκα, Λεβιάθαν. Νομίζεις ότι ξέρεις την μητέρα μου; Νομίζεις ότι ξέρεις την Μ.Ο.Υ.Ν.Ι. ή την Π.Ε.Ο.Σ.; Δεν μπορείς να φανταστείς τι παιχνίδια κρύβονται πίσω από όλα αυτά. Και αυτό είναι ακόμα ένα παιχνιδάκι της πολυαγαπημένης μου μητερούλας. Της μητέρας που απ' ότι φαίνεται

δεν δίστασε να με στείλει ένα ταξίδι χωρίς επιστροφή με αυτήν την υπέροχη κάφουλα. Έτσι δεν είναι;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Κοιτάξτε να δείτε. Σας είπα. Όλες σας οι απορίες θα λυθούν, εφόσον πατήσετε το άσπρο κουμπί.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι. Ναι. Μου το είπες αρκετές φορές. Αλήθεια, πόσος χρόνος μένει για την καταστροφή του κόσμου;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Λίγος.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Λίγος. Πάλι γενικά μου απαντάς. *(Παύση)* Επειδή δεν μπορώ να βγάλω άκρη και η αλήθεια είναι ότι έχω αρχίσει και κουράζομαι, νομίζω πως θα το πατήσω και ό,τι γίνει.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Σοφή επιλογή.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μα δεν έχω κι άλλη.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Σωστό.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ελπίζω μόνο να μην πάθει τίποτα η Νόρα.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Αυτό είναι το μόνο σίγουρο.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Είμαι σίγουρη ότι λες ψέματα, αλλά δεν θέλω να το ρισκάρω.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Και πολύ καλά θα κάνεις, Σάρα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ηρέμησες ε;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Πολύ.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μάλιστα. Το άσπρο κουμπί. Το κουμπί της σωτηρίας μου. Ή το κουμπί της καταστροφής μου. Να είχα λίγο κονιάκ τώρα θα το έπινα.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Θέλετε λίγο κονιάκ.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι, θέλω λίγο κονιάκ.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Έχει πίσω από την τηλεόραση.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μα είπες πως δεν έχει άλλο.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Τώρα έχει.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Λύσε με.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Φαντάζομαι πως δεν θα κάνεις τίποτα τρελό, Σάρα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μην φοβάσαι αγαπημένε. Θα μείνω ήσυχη.

(Παύση. Τα σχοινιά που την έχουν δέσει, λύνονται.)

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Μπορείς να πιείς το κονιάκ σου τώρα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Επιτέλους.

(Η Γυναίκα παίρνει το μπουκαλάκι πίσω από την τηλεόραση και το ανοίγει. Πίνει.)

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Σιγά, σιγά. Δεν είναι νερό.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Το έχω ανάγκη.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Όπως θέλεις.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Γιατί μου είπες πως δεν υπήρχε άλλο κονιάκ;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν υπάρχει συγκεκριμένος λόγος. Ας πούμε ότι έπαιζα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Πάντα παίζεις εσύ.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Όχι πάντα. Δοκιμάζω διάφορους τρόπους να σας πείσω να πατήσετε το κουμπί. Σε αυτό το σημείο να σας θυμίσω πως-

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι θα το πατήσω. Αυτό το είπαμε. *(Μικρή Παύση)* Και γιατί δεν είδα το δεύτερο κονιάκ πριν;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Επειδή δεν υπήρχε. Όταν καταστρέφεται το ένα μπουκαλάκι, αυτομάτως εμφανίζεται ένα άλλο.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Αυτή η κάψουλα κάνει θαύματα σαν να λέμε.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Είναι η κάψουλα Λ.Ε.Β.Ι.Α.Θ.Α.Ν. Μια κάψουλα προηγμένης τεχνολογίας που-

ΓΥΝΑΙΚΑ: Λ.Ε.Β.Ι.Α.Θ.Α.Ν. Το τέρας που εξουσιάζει τους ανθρώπους. Η κάψουλα. Το τέρας. Το κράτος. Το κράτος της Μ.Ο.Υ.Ν.Ι. Το κράτος της μητέρας μου. Έξυπνο. Εκείνη το σκέφτηκε;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν έχουμε χρόνο. Έχει μείνει λιγότερο από ένα λεπτό.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι. Ξέρω. Θα το πατήσω. Έτσι και αλλιώς, τώρα έχω αγωνία να δω τι θα γίνει.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Θα δείτε.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι. Ξέρω, Λεβιάθαν μου. Ξέρω.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ήρθε η ώρα. Πατήστε το άσπρο κουμπί.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μάλιστα.

(Η Γυναίκα πίνει μια γουλιά κονιάκ και αφήνει το μπουκαλάκι πίσω από την τηλεόραση. Το χρονόμετρο μηδενίζει. Πατάει το άσπρο κουμπί. Ένας ισχυρός θόρυβος ακούγεται και ένα άσπρο φως τυλίγει την κάψουλα.)

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΡΑΞΗ

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Πέτυχε; Νομίζω ότι πέτυχε. Ναι. Ναι. Είμαι ελεύθερος. Αχ επιτέλους. Επιτέλους. Δεν μπορώ να το πιστέψω. Μα τι σώμα είναι αυτό; Έχω βυζιά. Μικρά είναι. Και μουνί. Έχω μουνί και ανήκω στην Μ.Ο.Υ.Ν.Ι.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τι συμβαίνει; Που είμαι; Το κεφάλι μου... αχ πονάει πολύ...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Σάρα. Σάρα. Με ακούς;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Λεβιάθαν τι συμβαίνει;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Πάτησες το κουμπί.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι αυτό το θυμάμαι.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Μπράβο σου. Τα καταφέραμε.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δεν καταλαβαίνω.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Αλλάξαμε υπόσταση.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ορίστε;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ανταλλάξαμε θέσεις.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τι εννοείς;... Δεν μπορεί να συμβαίνει αυτό...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Και όμως.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δεν καταλαβαίνω τίποτα.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Όπως σου υποσχέθηκα, τώρα θα αρχίσεις να τα μαθαίνεις όλα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τι λες ρε μαλάκα;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ηρέμησε Σάρα. Καταρχάς θέλω να ξέρεις πως αυτό που έγινε ήταν απαραίτητο για να ελευθερωθώ.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Να ελευθερωθείς;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ναι. Πάτησες το κουμπί και έτσι εγώ μπήκα στο σώμα σου.

(Παύση)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Εγώ που είμαι;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Μέσα στην κάψουλα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Και γιατί γελάς ρε μαλάκα;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Συγγνώμη. Ειλικρινά. Απλώς είχα καιρό να μπω σε κάποιο σώμα. Να νιώσω άνθρωπος. Αν και μικροκαμωμένη-

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τι συμβαίνει; Δεν καταλαβαίνω τίποτα. Βοήθεια. Θέλω να βγω. Βοήθειααα. Σε παρακαλώ.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Σάρα, μην κάνεις έτσι.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Που είναι η Νόρα ρε γελοίες;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Στο τρένο. Σε λίγο θα φτάσει στον Άρη σώα και αβλαβής. Όπως είπαμε.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Και εγώ γιατί παγιδεύτηκα;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Κάνε λίγο υπομονή.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Βοήθεια.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Υπομονή Σάρα ή μάλλον Λεβιάθαν.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Λεβιάθαν;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Τώρα εσύ είσαι η υπόσταση της κάψουλας, άρα είσαι η Λεβιάθαν.

(Παύση. Ο Λεβιάθαν πίνει λίγο κονιάκ και αρχίζει να πατάει κουμπιά στο τηλεχειριστήριο.)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τι κάνεις εκεί;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Είμαστε κοντά στον Άρη. Πρέπει να κατευθύνω την κάψουλα προς τα εκεί.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Και πώς θα γίνει αυτό;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Χρησιμοποιώντας το τηλεχειριστήριο.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Νόμιζα πως δεν λειτουργεί ούτε αυτό, αλλά ούτε και η τηλεόραση.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Λειτουργούν όλα με τον δικό τους τρόπο, όπως σου είπα και πριν.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τον οποίο εσύ ξέρεις, φυσικά.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Φυσικά και ξέρω.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Με ξεγέλασες ηλίθιε. Και εγώ η ακόμα πιο ηλίθια σε άφησα να το κάνεις. Τώρα παγιδεύτηκα εδώ. Και χωρίς να μπορώ να δω την Νόρα. Νιώθω ότι παίζουμε το ίδιο παιχνίδι εδώ και ώρα.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Σου είπα, Σάρα, κάνε υπομονή. Θα στα εξηγήσω όλα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Με τον δικό σου ρυθμό.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Με τον δικό μου ρυθμό.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μάλιστα.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Έλα στον ρυθμό μαζί μου.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Είσαι πολύ μεγάλος μαλάκας.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Καταρχάς πως σου φαίνεται να βλέπεις το σώμα σου και να μην είσαι εσύ μέσα σε αυτό;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Με δουλεύεις τώρα;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Την γνώμη σου ζητάω.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Απαίσιο μου φαίνεται. Πώς κινείσαι έτσι;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Είναι υπέροχα. Ξέρεις πόσο καιρό είμαι έξω από το σώμα μου;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Πόσο;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Μήνες.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Και που είναι το σώμα σου τώρα;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Κάθε πράγμα στην ώρα του. Πρέπει πρώτα να ρυθμίσω την πορεία-

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ακόμα να τελειώσεις;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Θέλει λίγο ακόμα. Δεν με βοηθούν και τα χέρια σου. Τρως τα νύχια σου;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τι σχέση έχει αυτό τώρα;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Τα δικά μου χέρια αγκάλιαζαν το κάθε κουμπί. Πριν καν το ακουμπήσουν αυτό εκτελούσε την λειτουργία που ήθελα-

ΓΥΝΑΙΚΑ: Όσο περνάει η ώρα πιστεύω ότι είσαι πολύ ηλίθιος.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν μπορείς να καταλάβεις. Αυτή η κάψουλα...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Αυτή η κάψουλα... Είναι η κάψουλα που...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν πρόκειται να καταλάβεις...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δοκίμασέ με.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Σάρα, πραγματικά δεν μπορείς να καταλάβεις. Εσένα, δεν σου έλειψε ποτέ τίποτε.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Και νομίζεις ότι μου ήρθαν όλα όπως τα ήθελα ε;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Τα λεφτά τουλάχιστον υπήρχαν. Είχες μια άνεση.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μάλιστα. Λεφτά... Λεφτά... Βέβαια. Κοίταξε να δεις-

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Μετακινούμαστε. Το νιώθεις;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Νομίζω ναι.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Τα κατάφερα. Ενεργοποίησα την χειροκίνητη πλοήγηση. Τώρα μπορώ να χειριστώ εγώ την κάψουλα από αυτό το τηλεχειριστήριο.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Και να φτάσουμε στον Άρη.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ακριβώς.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τι άλλο μπορεί να κάνει το τηλεχειριστήριο;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Θα δεις ευθύς αμέσως.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τι κάνεις;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Είναι το κουμπί 3 και μετά ο κωδικός είναι...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ποιος κωδικός;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ησυχία... Προσπαθώ να θυμηθώ... (Σκέφτεται) 1,4,5... Μετά τι είναι μετά... 3, όχι, 7, όχι... Είναι ημερομηνία... Αλλά ποια; Δεν έχει να κάνει με εμένα... Λοιπόν είναι σίγουρα 1,4,5... Ναι 14-5, αλλά ποια χρονιά; Είναι-

ΓΥΝΑΙΚΑ: 14-5-2122;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ναι. 2122. Αυτή η ημερομηνία πρέπει να είναι.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Η ημερομηνία γέννησής μου.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ναι. Ναι. Θυμήθηκα. Ο κωδικός για να ανοίξει το ψυγείο. Ναι. Αυτός είναι. Τα νούμερα 1,4,5,2,1,2,2.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μάλιστα. Πρωτοτύπησε η μητέρα μου.

(Ο Λεβιάθαν πληκτρολογεί τον κωδικό και πατάει το κουμπί 3. Ξαφνικά ανοίγει μια πόρτα ενός ψυγείου και μέσα βρίσκεται το άψυχο σώμα του Λεβιάθαν.)

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν το πιστεύω...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τι είναι αυτό;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Το σώμα μου...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Και τι κάνει εδώ;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ήταν αποθηκευμένο εδώ, μέχρι να έρθει αυτή η στιγμή...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τι εννοείς;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Η στιγμή που θα επιστρέψω πίσω σε αυτό.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Και πώς θα το κάνεις αυτό;

(Ο Λεβιάθαν πατάει ένα κουμπί και παίζει μουσική. Το τραγούδι “Careless Whisper” του George Michael. Μετά πατάει ακόμη ένα κουμπί και ένα μπλε φως τυλίγει την κάψουλα. Το σώμα της γυναίκας πέφτει κάτω.)

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Τώρα είμαι επιτέλους ελεύθερος.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Το σώμα μου...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ναι. Ήταν απαραίτητο να γίνει αυτό.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Το σώμα μου... Είμαι νεκρή...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Πρακτικά είσαι ζωντανή... Μέσα στην κάψουλα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Σταμάτα...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν μπορώ να το πιστέψω... Είμαι πίσω στο σώμα μου... Επιτέλους... Αν και παγωμένο ακόμα το νιώθω υπέροχο...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Η αλήθεια είναι ότι δεν μπορείς να κουνηθείς.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Σε λίγο θα είμαι μια χαρά. *(Πατάει ένα κουμπί του τηλεχειριστηρίου)*

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μαγικά κάνει αυτό τηλεχειριστήριο. Μα ποιος το έφτιαξε; *(Παύση)* Τι κάνεις εκεί ρε;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Το πουλί μου... Είχα καιρό να το νιώσω...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Εγώ να δεις...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν καταλαβαίνεις. Δεν ξέρεις πως είναι να το έχεις και ξαφνικά να το χάνεις.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Για πες μου.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ξέρεις ήμουν πολύ ενεργός. Σεξουαλικά ενεργός. Είχα... Και έχω αδυναμία στο πουλί μου.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Θα κάνω εμετό αν συνεχίσεις.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Το πουλί μου-

ΓΥΝΑΙΚΑ: Χέστηκα για το πουλί σου. Εγώ δεν έχω...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Θα ήθελες όμως.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Εννοείται πως θέλω. Πάντως όχι το δικό σου.

(Παύση)

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ξέρεις ποιο είναι το κωδικό μου όνομα;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ποιο;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ν.Α.Ι.Λ.Ο.Ν.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Χαχαχα... Γιατί;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ν.Α.Ι.Λ.Ο.Ν. σημαίνει Νομοταγής Άνδρας Ιδιόρρυθμης Λαϊκής Ομοφυλοφιλικής Νοοτροπίας.

(Παύση)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Είσαι ομοφυλόφιλος;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ναι.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δεν το ήξερα. Είναι υποτιμητικό ακρωνύμιο. Περίεργο. Η μητέρα μου το ξέρει;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Η μητέρα σου. Εκείνη μου το έδωσε.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Και η Π.Ε.Ο.Σ. πως δεν έκανε κάτι;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Η μητέρα σου έχει τα μέσα. Το ξέρεις.

(Παύση)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Πώς σε λένε;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Η μητέρα σου ευθύνεται για όλα. Όλα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δεν μου κάνει εντύπωση. Στο είχα πει.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν καταλαβαίνεις. Ακόμα δεν καταλαβαίνεις. Μου το παίζεις και έξυπνη, αλλά δεν βλέπεις την μεγαλύτερη εικόνα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Η οποία είναι;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Η μητέρα σου θα τα καταστρέψει όλα. Και όλους. Δεν έχει κανέναν ηθικό φραγμό.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Αυτό το ξέρω.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Είναι ικανή για όλα. Για όλα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τι σου έκανε;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Μου κατέστρεψε την ζωή. Αυτό έκανε.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τι σου έκανε; Πες μου.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Νομίζεις ότι είναι εύκολο για εμένα; Όλο αυτό; Η κάφουλα. Εσύ. Η συντέλεια της γης. Όλα είναι ένας ρόλος. Ένας ρόλος που δεν επέλεξα. *(Μικρή Παύση)* Ή μάλλον επέλεξα... Δεν μπορούσα να κάνω και αλλιώς...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Θέλω επιτέλους να μου πεις την αλήθεια. Σε παρακαλώ. Τι συμβαίνει; *(Παύση)*

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Πριν 2 χρόνια, ήρθε και με βρήκε η μητέρα σου. Δούλευα ως τεχνικός υπολογιστών στην Π.Ε.Ο.Σ. Εκείνη μου προσέφερε υψηλότερη θέση στην Μ.Ο.Υ.Ν.Ι. Ως υπεύθυνος πληροφοριακών συστημάτων όλης της οργάνωσης. Φυσικά αυτό ήταν ενάντια στην ιδεολογία μου. Στην ιδεολογία της Π.Ε.Ο.Σ. Όμως όπως ξέρεις η Π.Ε.Ο.Σ. είναι ανοιχτή σε όλα και σε όλους-

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ενώ η Μ.Ο.Υ.Ν.Ι. είναι κλειστή για τους άνδρες της Π.Ε.Ο.Σ....

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Παρόλα αυτά η μητέρα σου με επέλεξε γιατί είμαι ο καλύτερος στην δουλειά μου-

ΓΥΝΑΙΚΑ: Και ο πιο ταπεινός φαντάζομαι-

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Μην το κάνεις αυτό... Σε παρακαλώ. Απλώς άκουσέ με...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Έχεις δίκιο... Συνέχισε...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Είμαι ο καλύτερος στην δουλειά μου. Έχω μεταπτυχιακό και διδακτορικό στην πληροφορική, καθώς και στην μηχανική. Αλλά αυτό ποτέ δεν αναγνωρίστηκε όπως μου άξιζε στην Π.Ε.Ο.Σ.... Πάνω σε αυτό πάτησε και η μητέρα σου και μου πρότεινε την δουλειά...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τυχερός θα έλεγε κανείς.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Και έτσι αισθανόμουν. Μέχρι που κατάλαβα τι ακριβώς ήθελε από εμένα. Με έβαλε να φτιάξω αυτήν την κάφουλα που θα εγκλωβίζονται μέσα οι γυναίκες που θέλουν να κάνουν αλλαγή φύλου, οι trans και οι ομοφυλόφιλοι άνδρες. Επειδή, όπως έλεγε, δεν τους αρέσει το τέλειο γυναικείο φύλο...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Για τους gay και τις trans να το καταλάβω... Αλλά εγώ υμνώ το γυναικείο φύλο. Το αγαπώ.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ναι, αλλά θέλεις να το αλλάξεις και να γίνεις άνδρας...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Αφού είμαι άνδρας. Άνδρας νιώθω.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Άνδρας...

(Παύση)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τώρα εξηγείται η τόσο ιδιαίτερη σχέση σου με αυτήν την κάψουλα...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Εγώ την έφτιαξα... Με πολύ κόπο. Μέσα σε ένα χρόνο. Μόλις την ολοκλήρωσα ήμουν πολύ χαρούμενος-

ΓΥΝΑΙΚΑ: Πολύ χαρούμενος που δημιούργησες μια παγίδα για τους ανθρώπους που είχατε τα ίδια θέλω; Τα ίδια προβλήματα;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Μα δεν μου το είχε πει. Αυτό που ήξερα ήταν ότι θα δημιουργήσω μια κατασκευή που θα μπαίνουν μέσα οι χειρότεροι εγκληματίες και θα παγιδεύεται η υπόστασή τους.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μέχρι να έρθει ο επόμενος.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ναι και αν πατήσει ο επόμενος το άσπρο κουμπί, μέσα σε ένα διάστημα 30 λεπτών, θα αλλάξουν υπόσταση.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Και θα ελευθερωθεί ο προηγούμενος στο σώμα του επόμενου...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ακριβώς...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Αυτό που συνέβη και σε εμένα...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Αυτό θα ήταν η τιμωρία των εγκληματιών. Αυτή η κάψουλα. Έτσι νόμιζα. Θεώρησα ότι κάνω κάτι καλό για την ανθρωπότητα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δεν σε ξεγέλασε... Την αλήθεια σου είπε... Στα μάτια της είμαι εγκληματίας... (Μικρή Παύση) Και μετά;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ήμουν πολύ χαρούμενος με την ολοκλήρωση τους αριστουργήματός μου. Πίστευα ότι είχα δημιουργήσει την τέλεια μηχανή... Τόσο χαρούμενος που ένα βράδυ πριν φανερώσω την κάψουλα στην μητέρα σου, κάλεσα εδώ τον σύντροφό μου... Τον Ορφέα μου... Τον επί χρόνια σύντροφό μου... Τον άνθρωπο που ήμουν έτοιμος να παντρευτώ... Τον άνθρωπο που ήμουν έτοιμος να μιλήσω στην οικογένειά μου γι' αυτόν... Που ήμουν έτοιμος να κάνω coming out... Που...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τι έγινε;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ήρθε η μητέρα σου εκείνο το βράδυ απροειδοποίητα. Μας είδε... το κατάλαβε... Διέταξε να πάρουν τον Ορφέα και να τον σκοτώσουν. Από τότε δεν τον ξαναείδα...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Και σε εμένα τι έκανε;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Με παγίδεψε μέσα στην κάψουλα και έκρυψε το σώμα μου μέσα στο ψυγείο. Τότε μου είπε όλη την αλήθεια για την Λ.Ε.Β.Ι.Α.Θ.Α.Ν....

ΓΥΝΑΙΚΑ: Και εσύ γιατί το έκανες;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Επειδή απείλησε πως θα σκοτώσει την οικογένειά μου, αν δεν το έκανα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Φοβήθηκες;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Μου υποσχέθηκε πως εάν μπω στην κάψουλα, η οικογένειά μου θα σωθεί στην επερχόμενη καταστροφή και θα ταξιδέψει στον Άρη...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Θέλεις να πεις πως-

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Από τότε ήταν όλα κανονισμένα για την συντέλεια. Έκανε σχέδια για την κυριαρχία της Μ.Ο.Υ.Ν.Ι. Χρόνια ετοίμαζε αυτή την ημέρα... Την ημέρα που θα αλλάξουν όλα για εμάς τους άνδρες...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δεν μπορούσες να μην το κάνεις...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ναι... Σε περίμενα τόσο καιρό...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ορίστε;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Αν θες την γνώμη μου, η κάψουλα αυτή φτιάχτηκε για να μπεις μέσα εσύ. Μόνο. Ήλπιζε η μητέρα σου ότι θα άλλαζες γνώμη για την αλλαγή φύλου, αλλά εσύ έμεινες ανένδοτη μέχρι το τέλος... Και έτσι ήρθες... Και σε περίμενα για να ελευθερωθώ... Επιτέλους...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Και ελευθερώθηκες...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Αυτή η κάψουλα δημιουργήθηκε για να μπεις εσύ μέσα. Να είσαι η μόνη και τελευταία κάτοικος του...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Η τελευταία;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Έχει προγραμματιστεί να καταστραφεί, μόλις γίνει η συντέλεια του κόσμου.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Εσύ...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Εγώ απλώς ήμουν ένα πιόνι που χρησιμοποίησε η μητέρα σου για να σε τιμωρήσει...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Σου κατέστρεψε την ζωή...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ακριβώς.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Συγγνώμη... Δεν ήξερα...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν φταις εσύ, Σάρα. *(Παύση)* Θέλω να σου ζητήσω συγγνώμη για την συμπεριφορά μου... Ήμουν-

ΓΥΝΑΙΚΑ: Καταλαβαίνω. Ήσουν παγιδευμένος... Ήθελες το σώμα σου. Την ελευθερία σου. Θα έκανα τα πάντα για να μπορούσα να γίνω άνδρας... Στο σώμα. *(Ακούγεται ένας παράξενος ήχος από την κάψουλα)*. Αχ... Πονάω... Τι συμβαίνει;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Τελειώνουν τα καύσιμα. Πρέπει να βιαστούμε. Σε λίγο φτάνουμε... *(Παύση)*

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τον αγαπούσες πολύ; Τον Ορφέα;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Πάρα πολύ. Ήταν ο μόνος άνθρωπος που με καταλάβαινε.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Και η μάνα μου ευθύνεται για την καταστροφή του. Αισθάνομαι πολύ ωραία τώρα. Πραγματικά.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Την πατήσαμε. Και οι δυο.

(Μικρή Παύση)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Πρέπει να μάθω κάτι ακόμα.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ό,τι θες.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Η Νόρα που είναι;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Εγώ ξέρω πως είναι στο τρένο... Αυτό μου είπε η μητέρα σου, όταν σε έφερε εδώ. Δεν σου είπα ψέματα...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Το πιστεύω.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Νομίζω πως ίσως θα μπορούσαμε...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τι;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Μα πως δεν το σκέφτηκα τόση ώρα;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τι συμβαίνει; Εξήγησέ μου...

(Ο Λεβιάθαν ανοίγει την τηλεόραση με το τηλεχειριστήριο και πληκτρολογεί διάφορους κωδικούς. Βρίσκει ένα κανάλι που παίζει ζωντανή ανταπόκριση από τα δωμάτια του υπόγειου τρένου. Αφού αλλάζει τα κανάλια με τα δωμάτια, ξαφνικά πετυχαίνει το δωμάτιο που βρίσκεται η Νόρα. Όχι μόνη της...)

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Το βρήκα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Νόρα... Νόρα... Μα ποιος είναι ο άνδρας που είναι μαζί της;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ο ξανθός... Νομίζω... Δεν το πιστεύω... Δεν μπορεί...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Είναι ο Ορφέας;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Είναι ζωντανός...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Και είναι μαζί με την Νόρα. Μπορούν να μας ακούσουν;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Όχι.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Γιατί είναι δεμένοι;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Σάρα, κλαίνε. Το βλέπεις;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι. Φαίνεται πως δεν μπορούν να δουν...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Φωνάζουν, Σάρα. Φωνάζουν βοήθεια... Και εμείς δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα. *(Μικρή Παύση)* Σάρα, το βλέπεις; Σάρα φωτιά... Σάρα...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Καίγονται... Η Νόρα μου... Καίγεται...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ορφέα... Ορφέα...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Νόρα μου...

(Ξαφνικά κλείνει απότομα η τηλεόραση.)

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Όχι...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δεν νιώθω καλά. Νομίζω πως η κάψουλα δεν έχει αρκετή δύναμη... Ζαλίζομαι...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Θα προσπαθήσω να την φτιάξω.

(Ο Λεβιάθαν δοκιμάζει να ανοίξει την τηλεόραση. Δεν τα καταφέρνει.)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Σταμάτα. Δεν μπορείς να κάνεις τίποτα. Τους σκότωσε... Η μητέρα μου τους σκότωσε...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Με κορόιδευε... Τόσο καιρό... Νομίζα ότι πέθανε... Και εκείνη τον κρατούσε για την κατάλληλη στιγμή... *(Ο Λεβιάθαν βγάζει μια κραυγή. Κλαίει.)* Σάρα, Σάρα... *(Σιωπή)* Σάρα, γιατί δεν μιλάς; Σάρα...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δεν ξέρω τι να σου πω... Έχω μουδιάσει... Νιώθω... Βασικά δεν νιώθω τίποτα... Κενό...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Εγώ μετά από καιρό, πρώτη φορά ένιωσα κάτι... Οργή...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Οργή. *(Μικρή Παύση)* Βασικά υπάρχει κάτι που νιώθω... Έντονα... μίσος... Μίσος για εκείνη... Μίσος για εμένα... Μίσος για όλους...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Σάρα-

ΓΥΝΑΙΚΑ: Η Νόρα πέθανε. Ό,τι θετικό ένωθα εξαφανίστηκε... Ζαλίζομαι. Νομίζω πως η κάφουλα δεν έχει άλλες δυνάμεις... Προλαβαίνουμε να φτάσουμε στον Άρη; Πόση ώρα έχει μείνει;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Έχουν μείνει περίπου 10 λεπτά για την συντέλεια. Είμαστε κοντά στον πλανήτη.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Και πώς θα φτάσουμε γρήγορα;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Θα φτάσω την κάφουλα στα όριά της. Κρατήσου.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μην ανησυχείς. Δεν μπορώ να πάω πουθενά...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Έχε μου εμπιστοσύνη...

(Ο Λεβιάθαν χρησιμοποιεί το τηλεχειριστήριο. Δοκιμάζει διάφορους συνδυασμούς κωδικών και εν τέλει η κάφουλα επιταχύνει.)

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Το νιώθεις;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι. Πάμε πολύ γρήγορα.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ζαλίζεσαι;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Λίγο...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Πιστεύω θα προλάβουμε να φτάσουμε.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Για να κάνουμε τι; Δεν μπορώ να το πιστέψω...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δυστυχώς αυτή είναι η αλήθεια...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Η μητέρα μου-

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Η μητέρα σου είναι μια πολύ σκληρή γυναίκα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Το μόνο που ήθελα ήταν να είμαι με την Νόρα... Ως άνδρας. Δεν με ενδιέφερε τίποτε άλλο. Και τώρα εκείνη είναι νεκρή. Και μάλιστα με τον χειρότερο τρόπο. Την έκαψε. Μαζί με τον Ορφέα... Τους έκαψε... Γιατί; Ε; Γιατί; Επειδή δεν είμαστε φυσιολογικοί; Για ποιον; Για τη μητέρα μου; Για την Μ.Ο.Υ.Ν.Ι.; Ποιος την γαμάει την Μ.Ο.Υ.Ν.Ι. Μακάρι να πεθάνουν όλες τους. Να φοφήσουν. Με τον χειρότερο τρόπο. Αν η μητέρα μου βρισκόταν εδώ, θα την σκότωνα με τα ίδια μου τα χέρια. Θα την έπνιγα μέχρι-

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Σε παρακαλώ Σάρα. Ηρέμησε. Δεν έχει νόημα. Δεν έχει νόημα πια...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τίποτα δεν έχει νόημα. Ναι. Και εσένα σε εκμεταλλεύτηκε. Αυτό κάνει σε όλους. Αυτό έκανε και σε εμένα. Και ο πατέρας μου δεν το βλέπει. Δεν το είδε ποτέ.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ούτε όταν χώρισαν;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Όχι, αυτός είναι ηλίθιος. Ακόμα την αγαπάει. Αν δεν τον έχει σκοτώσει και αυτόν...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Όλα είναι πιθανά... Έτσι είναι αυτά. Συνήθως. Άμα αγαπάς κάποιον, είναι δύσκολο να δεις την αλήθεια.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Εγώ το μόνο που ξέρω είναι ότι δεν θα πραγματοποιηθεί ποτέ το όνειρό μου. Όλα τελείωσαν. Έχουν μείνει λίγα λεπτά για την συντέλεια. Η κάψουλα φτάνει στον Άρη και εσύ σε λίγο θα είσαι ελεύθερος. Και εγώ δεν θα βρω την Νόρα.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Σάρα... Πραγματικά λυπάμαι.

(Πάυση)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τι σκέφτεσαι;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Κάτι... Εδώ και λίγη ώρα μου ήρθε στο μυαλό...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τι;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Είναι μια ιδέα... Λίγο τρελή, αλλά μου αρέσει.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Πες μου.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Σκέφτομαι να πατήσω το άσπρο κουμπί.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ορίστε;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Θα το πατήσω. Έχουμε ακόμα χρόνο.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Γίνεται;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Όσες φορές και να πατήσεις το κουμπί μέσα σε διάστημα 30 λεπτών, θα έχει το ίδιο αποτέλεσμα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Η ψυχή της κάψουλας και το παγιδευμένο σώμα-

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Αλλάζουν υπόσταση.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ακριβώς. Αν το πατήσεις, θα αλλάξουμε υπόσταση. Πάλι.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Γι' αυτό θέλω να το πατήσω.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δεν σε καταλαβαίνω.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Σάρα, είναι πολύ απλό. Θα έχεις επιτέλους το ανδρικό σώμα που πάντα επιθυμούσες.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τι λες;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Θα κάνεις μια καινούρια αρχή στον Άρη. Δυστυχώς χωρίς την Νόρα, αλλά τουλάχιστον ελεύθερη.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δεν έχει νόημα Ν.Α.Ι.Λ.Ο.Ν.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Το όνομά μου είναι Ααρών.

(Παύση)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ααρών. Ωραίο όνομα. Σου ταιριάζει.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Νομίζεις;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι. Μπορώ να σου πω κάτι;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Βεβαίως.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Άθλιο το κωδικό σου όνομα.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: *(Γελάει)* Ισχύει.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Το δικό μου είναι καλύτερο.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Κορίτσι Υπερευαίσθητης Συμπεριφοράς Τερατώδους Ηθικής (Κ.Υ.Σ.Τ.Η.)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Σταμάτα. Χάλια είναι.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Και υπερβολικό πιστεύω.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ακρωνύμιο που σκέφτηκε η μητέρα μου. Τι περίμενες;

(Παύση)

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Λοιπόν συμφωνείς;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Γιατί να το κάνεις αυτό;

(Μικρή Παύση)

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Επειδή είμαι ακόμα άνθρωπος. Σάρα, είμαι ένας κομπλεξικός ομοφυλόφιλος άνδρας που ποτέ δεν έκανε αυτό που επιθυμούσε. Ποτέ δεν έζησα όπως ήθελα. Μεγάλωσα σε μια οικογένεια παλαιών αρχών. Ποτέ δεν διεκδίκησα αυτά που ήθελα. Ποτέ δεν ένιωσα ελεύθερος. Πραγματικά ελεύθερος. Μόνο όταν ήμουν με τον Ορφέα. Και μου τον πήρε. Η μητέρα σου. *(Μικρή Παύση)* Όταν θα βγεις από αυτήν την κάψουλα ως άνδρας, τότε θα ξέρω ότι έχω κάνει κάτι σωστά.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι, αλλά θα πεθάνεις. Η κάψουλα θα καταστραφεί όταν γίνει η συντέλεια. Αυτό δεν αλλάζει.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Θα είμαι ελεύθερος. Τώρα το βλέπω καθαρά. Η οικογένειά μου θα φτάσει στον Άρη σώα και αβλαβής και εσύ θα γίνεις αυτό που πάντα ήθελες. *(Μικρή Παύση)* Σε λίγο θα είμαστε εκεί. Λοιπόν είσαι έτοιμη;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Το θέλω τόσο πολύ, αλλά-

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Δεν υπάρχει αλλά. Αυτό θα ήθελε η Νόρα. Να συνεχίσεις να ζεις. Όπως επιθυμείς. Αυτό θα ήθελε ο Ορφέας να κάνω...Να σε βοηθήσω... Σε παρακαλώ...

(Παύση)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Εντάξει θα το κάνω.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Τέλεια. Ετοιμάσου.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Έτοιμη είμαι...

(Ο Λεβιάθαν πατάει το άσπρο κουμπί. Ένας ισχυρός θόρυβος ακούγεται και ένα άσπρο φως τυλίγει την κάψουλα.)

ΓΥΝΑΙΚΑ: Πέτυχε;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ναι. Είσαι μέσα στο σώμα μου.

ΓΥΝΑΙΚΑ: *(Συγκινημένη)* Είμαι άνδρας. Είμαι άνδρας. Επιτέλους... είμαι αυτός που θέλω να είμαι. Ο πραγματικός μου εαυτός.

(Σιωπή)

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Και μάλιστα και πολύ όμορφος.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι. Πολύ.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ελπίζω να είσαι χαρούμενη μέσα... Ελπίζω να είσαι χαρούμενος-

ΓΥΝΑΙΚΑ: Αβραάμ.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ορίστε;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Το όνομά μου θα είναι Αβραάμ.

(Μικρή Παύση)

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Το βρίσκω εξαιρετικό. Χάρηκα για την γνωριμία Αβραάμ.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Και εγώ Ααρών.

(Σιωπή. Ακούγονται θόρυβοι από την κάψουλα. Η Λ.Ε.Β.Ι.Α.Θ.Α.Ν. φτάνει στον Άρη.)

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Η κάψουλα έχει χαλάσει. Το νιώθω σε όλη μου την υπόσταση. Το σημαντικό είναι ότι μόλις φτάσαμε. Φτάσαμε Ααζών. Φτάσαμε στον Άρη.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Φτάσαμε...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Πάτα το κουμπί.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Πάλι;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Όχι το άσπρο... Πάτα το Exit στο τηλεχειριστήριο. Θα ανοίξει η πόρτα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Ναι. Ναι. Αυτό είναι. Ωραία.

(Η Γυναίκα πατάει το κουμπί. Ανοίγει η πόρτα της κάψουλας. Ακούγεται μια γυναικεία φωνή.)

ΦΩΝΗ: Γυναίκες όλου του κόσμου καλώς ήρθατε στον πλανήτη Άρη. Στον νέο μας πλανήτη. Σε λίγο η γη θα καταστραφεί, όμως εμείς έχουμε ήδη πετύχει τον σκοπό μας. Η Μητρική Οργάνωση Υποβαθμισμένης Ναζιστικής Ιδανικότητας κέρδισε. Το ανδρικό φύλο αφανίστηκε. Όλες μαζί τα καταφέραμε. Τους σκοτώσαμε όλους. Καλώς ορίσατε στο νέο μας σπίτι. Μείνετε στις θέσεις σας μέχρι να ολοκληρωθεί η συντέλεια. Και να θυμάστε. Είμαστε όλες Μ.Ο.Υ.Ν.Ι.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Τι έγινε μόλις τώρα;

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Η μητέρα σου. Έκανε αυτό που πάντα ήθελε.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Πέτυχε...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Θα επαναφέρει την Ναζιστική Ιδανικότητα-

ΓΥΝΑΙΚΑ: Αυτό σημαίνει ότι ο πατέρας μου-

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ναι ο πρόεδρος της Π.Ε.Ο.Σ. πέθανε. Όλοι τους πέθαναν. *(Μικρή Παύση)* Λυπάμαι. Είλικρινά...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Έμειναν 3 λεπτά.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Χρησιμοποίησε το τηλεχειριστήριο. Πάτα το άσπρο κουμπί. Κάνε κάτι να σωθείς. Δεν μπορείς να βγεις με το σώμα μου έξω. Σε παρακαλώ-

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μπορώ.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Μα θα σε σκοτώσουν.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Όπως φαίνεται είμαι ο τελευταίος άνδρας εν ζωή. Ο μόνος εκπρόσωπος της Π.Ε.Ο.Σ. Και αυτό είναι μεγάλη ευθύνη.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Αυτό ισχύει.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Θα τα καταφέρω. Έχε μου εμπιστοσύνη.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Είμαι πολύ χαρούμενος για σένα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Σε ευχαριστώ για όλα Ααρών. Πραγματικά. Ξεικινήσαμε ψυχρά την γνωριμία μας. Η αλήθεια είναι ότι με έφερες στα όριά μου. Μου έσπασες τα νεύρα... Όμως τώρα σε θεωρώ φίλο μου. Αδελφό μου. Αυτό που έκανες-

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Αβραάμ αυτό που έκανα ήταν να βοηθήσω μια ψυχή να βρει το σώμα της. Να βρει αυτό που πάντα ήθελε.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Σε ευχαριστώ. *(Μικρή Παύση)* Θα βρω την οικογένειά σου.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Ο πατέρας μου θα είναι νεκρός λογικά. Βρες την μητέρα μου. Αν δεν είναι νεκρή και αυτή.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Είναι γυναίκα. Αποκλείεται η μητέρα μου να την έχει σκοτώσει.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Το ελπίζω.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Θα την βρω και θα της τα εξηγήσω όλα.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Θα μείνει στον τόπο...

ΓΥΝΑΙΚΑ: Θα καταλάβει. Θα την κάνω εγώ να καταλάβει. Να δει την αλήθεια. Την δικιά μας αλήθεια.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Η αλήθεια είναι... Η μητέρα μου πάντα το ήξερε. Όμως δεν ξέρω πως θα αντιδράσει;

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δεν υπάρχει περίπτωση να είναι χειρότερη από την δικιά μου...

(Παύση)

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Πρέπει να πηγαίνεις. Ο χρόνος τελειώνει.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Το ξέρω. Με την καταστροφή του κόσμου, θα καταστραφεί και η κάψουλα. *(Μικρή Παύση)* Και εσύ...

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Θα βρω τον Ορφέα. Επιτέλους. Μετά από τόσο καιρό. Και θα πω χαιρετίσματα στην Νόρα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Να της δώσεις πολλά φιλιά και να της πεις ότι την αγαπάω.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Εννοείται.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Θα είναι πάντα μαζί μου. Μέσα μου.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Θα ήταν περήφανη για εσένα.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μακάρι.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Είμαι σίγουρος.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Θα εκδικηθώ τον θάνατό τους. Να είσαι βέβαιος γι' αυτό.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Είμαι.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Η μητέρα μου θα πληρώσει για όλα.

(Παύση)

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Πήγαινε. Δεν θα προλάβεις.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Φεύγω. Σε ευχαριστώ.

ΛΕΒΙΑΘΑΝ: Γεια σου Αβραάμ.

ΓΥΝΑΙΚΑ: Γεια σου Ααρών.

(Η Γυναίκα παίρνει στην αγκαλιά της το άψυχο σώμα της και βγαίνει από την κάψουλα. Η συντέλεια του κόσμου πραγματοποιείται. Η κάψουλα Λ.Ε.Β.Ι.Α.Θ.Α.Ν. καταστρέφεται. Σκοτάδι.)